

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 268/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 8 grudnia 2021 roku w sprawie II K 429/21			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów				

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzut obrazy prawa procesowego, tj. art. 167 kpk i art. 193 § 1 kpk poprzez niepowołanie dowodu z opinii biegłego lekarza na okoliczność ustalenia charakteru obrażeń u pokrzywdzonego.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Zarzut jest chybiony. W sprawie dopuszczono dowód z opinii biegłego lekarza, opinia ta jest pełna, jasna i logiczna. obrońca			

kontestując ją podnosił, że biegły sporządził obdukcję pokrzywdzonego nie na zlecenie organu procesowego, tylko w ramach prywatnej praktyki lekarskiej. Istotnie, taki dokument zawarty jest w aktach sprawy (obdukcja z dnia 28 grudnia 2020 roku – k. 10), ale apelant nie zauważa, że następnie organ postępowania przygotowawczego formalnie dopuścił dowód z opinii uzupełniającej tego biegłego nakazując mu dodatkowo odniesienie się do obrażeń zębów pokrzywdzonego wynikających z zaświadczenia stomatologa (postanowienie z dnia 18 marca 2021 roku - k. 120), opinia taka została wydana (k. 124), biegły odnosi się w niej do w/w obdukcji z dnia 28 grudnia 2020 roku. W ten sposób organ postępowania przygotowawczego recypował tę pierwszą opinię (obdukcję zawartą na k. 10) do przedmiotowego postępowania, nie doszło więc do sytuacji zarzuconej przez apelanta, jakoby formalnie

<p>takiego dowodu nie dopuszczono. Ponadto obrażenia pokrzywdzonego opisane w tej opinii potwierdzone są również przez inne źródła dowodowe, tj. zeznania samego pokrzywdzonego, zeznania policjantów przybyłych na miejsce inkryminowanego zdarzenia bezpośrednio po jego zakończeniu, dokumentację szpitalną dotyczącą udzielania pokrzywdzonemu pomocy medycznej oraz zaświadczenie stomatologa (k. 9).</p>				
<p>Wniosek</p>				
<p>O uniewinnienie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Wyrok jest słuszny, a zarzuty apelacji bezzasadne.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>Zarzuty obraży prawa procesowego tj. art. 7 kpk i art. 5 § 2 kpk sprowadzające</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>		

	<p>się do błędnej oceny zeznań świadków i wyjaśnień oskarżonych.</p> <p>Ścisłe powiązane z powyższymi zarzuty błędów w ustaleniach faktycznych (mają wynikać z w/w błędnej oceny zeznań), jakoby oskarżeni wzięli udział w pobiciu pokrzywdzonego.</p>	# niezasadny		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzuty są chybione. Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej i kompleksowej oceny dowodów i na tej podstawie poczynił trafne i zgodne z rzeczywistym przebiegiem zdarzeń ustalenia faktyczne. Zostało to w wyczerpujący sposób zaprezentowane w obszernym i szczegółowym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, wobec czego Sąd Okręgowy nie będzie tej oceny i ustaleń powielał, dość powiedzieć, że je w pełni aprobuje. Dlatego odnosząc się</p>				

do zarzutów obrońcy z tym związanych Sąd ad quem nie będzie powtarzał argumentów już zawartych w uzasadnieniu Sądu ad quo, poprzestając na wskazaniu, dlaczego nie uznał apelacji za zasadną.

Obrońca eksponując rozbieżności w zeznaniach świadków oskarżenia, a jednocześnie kontestując i bagatelizując niespójności w zeznaniach świadków obrony pomija, że te dwie grupy osób znajdowały się w innej sytuacji, innym miejscu oraz w inny sposób były zaangażowane w przebieg bardzo dynamicznego zdarzenia, jakim było pobicie pokrzywdzonego.

W szczególności E. M., P. M. i M. M. aktywnie bronili pokrzywdzonego, E. M. zasłaniała go własnym ciałem, P. M. i M. M. byli również przez oskarżonych odpychani, przewrócili się. Natomiast wystraszona A. C. próbowała

odblokować telefon i dzwonić na policję, robiła to niezbornie, gdyż była wręcz sparaliżowana ze strachu. W tym czasie pokrzywdzony się przemieszczał, zmieniał pozycję – dlatego nie ma niczego dziwnego w tym, że świadkowie ci mogli zapamiętać pewne szczegóły tego wydarzenia inaczej, bo nie byli skupieni przez cały czas tylko i wyłącznie na obserwacji tego, co dzieje się z pokrzywdzonym, stąd ich relacje np. co do położenia ciała pokrzywdzonego mogą się różnić. Nie są to jednak sprzeczności, które zdyskredytowały ich wiarygodność, gdyż zostały przez nich logicznie wytłumaczone.

W przeciwieństwie do tych świadków świadkowie obrony, na których powołuje się apelant, nie byli tak bezpośrednio i osobiście zaangażowani w przebieg inkryminowanego zdarzenia, w zasadzie byli widzami, którzy mogli je obserwować z bezpiecznej perspektywy. Mimo

to nie relacjonowali na temat jego przebiegu spójnie, a niektóre ze sprzeczności w ich relacjach są istotne i nie dają się wytłumaczyć dynamiką zajścia, gdyż albo były bardzo charakterystyczne (jak kwestia podchodzenia przez pokrzywdzonego i oskarżonych do furtki, oraz kwestia, kto i w jaki sposób zainicjował zdarzenie), albo dotyczyły okoliczności zgoła nie związanych bezpośrednio z samym pobiciem (np. kwestia picia przez oskarżonych i ich gości alkoholu zanim doszło do sytuacji opisanej w akcie oskarżenia). Sąd Okręgowy nie będzie w tym miejscu tych sprzeczności ponownie wymieniał, albowiem szczegółowo opisał je Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Dość powiedzieć, że sprzeczności tych nie da się (w przeciwieństwie do świadków obrony) logicznie wytłumaczyć, a część

z nich ma charakter istotny. Z pewnością nie jest takim wytłumaczeniem argument apelanta, że świadkowie ci stali w różnych pozycjach, w związku z czym mogli nie widzieć się nawzajem i dlatego zeznawali odmiennie na temat swojego położenia – no ale przecież wszyscy stali w pozycjach umożliwiających obserwację pobicia pokrzywdzonego przez oskarżonych, wszyscy mogli usłyszeć wypowiedane słowa, a już na pewno wszyscy powinni spójnie zeznać (gdyby mówili prawdę), czy pili wcześniej alkohol, czy nie. Nie są również trafne argumenty dotyczące braku oświetlenia miejsca zdarzenia, albowiem leżało ono w zasięgu światła mijania samochodu uruchomionego przez A. C. (potwierdzają to zdjęcia załączone do akt sprawy). Ponadto uczestnicy zdarzenia przemieszczali się - dlatego nie przekonał Sądu odwoławczego

załączony do apelacji dowód w postaci zdjęć obrazujących widok drogi z posesji przy schodach i na schodach na których stali świadkowie obrony, albowiem obrazuje on tylko statyczną perspektywę, a przecież zarówno bezpośredni uczestnicy inkryminowanego zdarzenia jak i w/w świadkowie nie pozostawali stale w jednym miejscu.

Zatem Sąd Rejonowy opierając się na jednej z w/w dwóch grup przeciwstawnych dowodów wybrał właściwą z nich kierując się zasadami logiki i doświadczenia życiowego i należy to uzasadnić.

Na zakończenie podkreślić należy kwestię, którą apelant całkowicie stara się pominąć – przecież fundament linii obrony oskarżonych jest tak wątpliwy, że powoduje, iż wniesiona na nim konstrukcja musi zawalić się niczym domek z kart pod naciskiem oczywistych i podstawowych

zasad logiki i doświadczenia życiowego. Otóż oskarżeni twierdzą, że wszystkich obrażeń pokrzywdzony nabawił się sam lub z pomocą członków własnej najbliższej rodziny, bo chciał otworzyć furtkę do ich posesji, usiłował kopać oskarżonych, przy tym się przewrócił, a następnie był odciągany przez świadków obrony (w szczególności rodzoną ponad 50 – letnią matkę, która według oskarżonego K. D. „zaciągała go jak szmatę na podwórko – k. 40) i tak powstały jego urazy. Jest to po prostu absurdalne, jeżeli weźmie się pod uwagę rodzaj i charakter tych obrażeń (były to liczne zasinienia i otarcia po obu stronach ciała, w tym głębokie otarcia okolic skóry okolicy czołowo – skroniowej prawej z krwakiem, krwiak okolicy stawu skroniowo – żuchwowego lewego, krwiak wargi dolnej, liczne uszkodzenia zębów, zasinienia okolicy prawego talerza biodrowego, stłuczenia okolicy

łędźwiowej lewej,
stłuczenia barku
lewego, otarcia skóry
kolana lewego,
stłuczenia
nadgarstka prawego,
otarcia skóry łakocia
lewego, które to
obrażenia
spowodowały
naruszenia
czynności narządów
ciała na okres
powyżej 7 dni).
Zaiste, takie
obrażenia mogłyby
powstać, gdyby
członkowie rodziny
pokrzywdzonego
chcąc go „ratować”
zrzucili go ze
stromych wysokich
schodów, albo
przywiązali go za
pomocą linki
holowniczej do
samochodu i
odciągali z miejsca
zdarzenia włączając
jego ciało po
chaszczach i
wertepach. Jednak
nic takiego
oczywiście miejsca
nie miało. Dlatego,
niezależnie od
pewnych
sprzeczności i
niedokładności w
opisie zdarzeń
prezentowanym
przez obie
przeciwstawne
grupy świadków
(co było omawiane
powyżej), wersja
oskarżonych jest per
se niewiarygodna.

Co do dowodu z zapisu nagrania zachowania świadka E. M. po rozprawie przed Sądem pierwszej instancji (dowód załączony do apelacji), to również nie osłabia on wiarygodności tego świadka co do przebiegu inkryminowanego zdarzenia, bo fakt, iż w dniu 4 września 2021 roku „żwawym krokiem kroczyła za kosiarką” nie oznacza, że nie ma schorzeń i dolegliwości, na które powoływała się przed Sądem Rejonowym, a ponadto nie są to okoliczności związane z czynem zarzuconym w akcie oskarżenia.

Oczywiście bezpodstawny jest zarzut naruszenia art. 5 § 2 kpk. W sprawie nie zachodziły żadne nieusunięte wątpliwości, albowiem zostały one rozwiane w drodze logicznej i kompleksowej oceny dowodów. To, że apelant się z tą oceną nie zgadza nie oznacza, że mamy do czynienia z sytuacją uzasadniającą sięganie do

<p>instytucji in dubio pro reo. Instytucja ta adresowana jest bowiem do organów procesowych i zarzut jej naruszenia miałby rację bytu w sytuacji, w której nie rozstrzygnięto jakiejś wątpliwości, a mimo to z dwóch możliwych rozwiązań przyjęto to mniej korzystne dla oskarżonego. Jeżeli jednak Sąd w ramach swobodnej oceny dowodów wszelkie dylematy przeciął i rozsądził je (lepiej czy gorzej), to niezadowolona z tego strona może to kontestować w ramach zarzutów związanych z naruszeniem art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk (ewentualnie innych) i błędów w ustaleniach faktycznych, ale nie z naruszeniem art. 5 § 2 kpk.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O uniewinnienie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo</p>			

zasadny albo niezasadny.		
Wyrok jest słuszny, a zarzuty apelacji bezzasadne.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Wyrok i zawarte w nim rozstrzygnięcia.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Wyrok jest słuszny, a apelacja bezzasadna.		
1.8. Zmiana wyroku sądu		

<i>pierwszej instancji</i>			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem			

szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylecia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
2 i 3	W związku z uznaniem za bezzasadną apelacji obrońcy dotyczącej w takim samym stopniu obu oskarżonych na podstawie art. 636 § 2 kpk w zw. z art. 633 kpk i art. 8 ustawy o opłatach w sprawach	

	<p>karnych zasądzono od oskarżonych w częściach równych koszty procesu, w tym po 10 zł na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu ryczałtu za doręczenia oraz po 420 złotych na rzecz oskarżyciela posiłkowego tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego ustalonych według stawek minimalnych oraz wymierzono im po 330 zł tytułem opłat za drugą instancję. Sąd Okręgowy ustalił wysokość wynagrodzenia pełnomocnika na minimalnym poziomie nie uwzględniając jego wniosku o zasądzenie wyższej kwoty, albowiem na etapie odwoławczym nie uzasadniał tego nakład jego pracy.</p>	
<p>7. PODPIS</p>		

<p>1.11. Granice zaskarżenia</p>		
<p>Kolejny numer załącznika</p>	<p>1</p>	
<p>Podmiot wnoszący apelację</p>	<p>Obrońca obu oskarżonych.</p>	

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok skazujący.	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana